

ընտրութիւնը: Դնորհով նոր դաւաճակտ փրկու-
մանցի կարգադրութեան՝ ընտրութիւնները շատ
կանոնաւոր եղան: Դոր տանուէրը, առում են,
հասարակութեան մեծամասնութեան յարգանք է
վայելում:

ՎԱՐԳԱՇԷՆ գիւղից մեկ դուռն են, որ փետր-
վարի 12-ին, վարդապետաց տանի օրը, որ այդպէս
էլ տոնակցաւ, ուսուցիչներէն մին առաջարկեց
հանդանակութիւն հաւաքել յօգուտ հիմնական օրը-
նորական դպրոցի: Առաջարկութիւնն ընդունվի-
ցաւ և ուսուսմանը դարձան ներկայ եղողներ-
ըն անմիջապէս հանդանակեցին իրանց մէջ 70
բարբի դուռնաբը:

Մեկ խնդրում են սպել հետեւեալ նկատողու-
թիւնը. «Թէ Անդրկովկասի և թէ թիւրքաց-Հայաս-
տանի ու Պարսկաստանի զանազան կողմերից
թիֆլիս, Բագու և ուրիշ նշանաւոր քաղաքներ և-
կող մշակներ, դուրգաբներ, որմնադիրներ, քա-
րտաշներ և առհասարակ այդ տեսակ բան-
ւորներ և արհեստագործներ զբաղմունք իսկա-
պէս անտանելի է: Ուսումնասիրելով դրանց կեան-
քը, մարդ այն եղբայրացիներն է զայլ, որ
դրանք ոչ թէ միայն իրված են բարոյական և
ֆիզիկական տանջանքներ մէջ, այլ և դրանց
ամբողջ աշխատանքն էլ շատ անգամ իրանց չէ
պատկանում: Ո՛ւր չէ յայտնի, թէ ինչ ոգորմնե-
ր և դասն կանք են վարում Հին-Նախնիներէն և-
կամ մշակներ և Հայաստանի պանդուխտ մշակնե-
րը, ում չէ յայտնի, թէ ինչպիսի զբաղմունքներ և
տանջանքներ են նրանք զբաղմունքներ և կողմն-
րից մեր մեծ քաղաքները եկած արհեստագործնե-
րը՝ որպէս զի մի քանի կօպէլ փող աշխատեն
իրանց պարտաւորով համար Բայց բանը հենց
նրանումն է, որ այդ մշակները և արհեստագոր-
ծները միանգամայն զրկվում են իրանց բոլոր աշ-
խատանքից. դանազան կապալաւորներ, դործա-
րաններ կառավարիչներ, և այդ տեսակ մարդիկ
ամբողջով և տարիներով իրանց մօտ են պա-
հում մշակի կամ արհեստագործի աշխատածը, յոյս
տալով, որ վերջումը, հայրենիք վերադառնալով
տոկոսով իրանց յետ կը դարձնեն: Այդ յոյսով
ամբողջով ըմբռնում են միամիտները, աշխատում
են, և ահա երբ ամբողջ տարի անցնելուց յետոյ

Չանդեղուր դաւաճի Ալիանու գիւղը, այդ եր-
կունն էլ Գանձակի նահանգումն են, Ստեփանու
դաւաճի, Երևանի նահանգի, Գարաբաղի և Վօլ-
լալիքները գիւղերը և Կարսի շրջանի, Կարդման
դաւաճի Աղաբեգ գիւղը: Գիւղերի այդ տեսակ
կողմնապաճ գիւղը բացառութեամբ է ոչ թէ նոցա
ընտանիքների իրանց սեփական ոյծերով կառավար-
վելու ձգտումով, ինչպէս շատերը կարծում են,
այլ, ընդհակառակը, նոցա ծայրայեղ տղիտու-
թիւնով և մի տեսակ դաշնակցական սխտեմով
կառավարվելու օգուտները չը հասկանալով մի-
այն:

Պէտք է գիտնալ, և propos, որ օ ջ ա լ ու ա-
րեւելոս շատ մեծ նշանակութիւն ունի ժողովրդի
կեանքում, դա աւանդութիւններով ամբարձրած մի
սրբարան է, որի առջև երկրպագութեամբ խո-
նարհվում է ասիացին, որի մէջ նա տեսնում է
իր վիճակը, բարքը...»

Ամեն մի տուն մեկ մօտ ունի իր սեփական օ-
ջախը, ամեն մի գիւղ նոյնպէս մի օջախ է կաղ-
մում: Օջախը բուն ընտանեկան, նահապետական
բնակարանութիւն ունի, օջախը առանձնութիւն է սի-
րում և նա լուծվում, կոտորում է իր նշանակութիւն-
նը, երբ նորա մէջ միջամտում, խառնվում է ու-
րիշի ձեռքը: Մասամբ և դորանով է բացատր-
վում մեր երկրի գիւղերից մի քանիսի կենտրոնե-
րից հեռու լինելը:

Մեր երկրի մեծ մասը դեռ իր զարգացման այն
շրջանի մէջն է, երբ քաղաքական յատկութիւնները
մարդու զոյգութեան Ա ու Բ են համարվում, երբ
մարդասպանութիւնը, կոտորածը՝ աստիճանութիւն
է նշանակում: Գուր կը դանէր Անդրկովկասում
գիւղեր, և դոցա թիւը փոքր չէ, որոնք գրեթէ
բացառապէս կողորոտում, առաջակութիւնով
մարտնչեցողութիւնով են պարագայում: Այդ տեսակ
գիւղերի կօտորվելուն են պատկանում, օրինակ,
Սարգիսի, Թոփանի, Չոբանի, Սարգիսի, Սարգիսի—
Երևանի նահանգում և Գանձակի նահանգի: Գա-
ղան դաւաճի մի քանի գիւղեր: Այդ տեսակ գիւ-
ղերն էլ կենտրոնները հեռու, առանձնացած են
ապրում և ամեն մէկը ունի իր առանձին շինա-
կան հասարակական վարչութիւն: Այդ տեսակ
գիւղերը նահանգի մէջ բոլոր առաջակներ, Սիբի-

ուղում են տուն վերադառնալ, և իրանց փողերը
յետ են ինքուր՝ իրանց «աշխատիքի», այդ ա-
ղան և իւր կամ ամբողջով յետաձգում են և
կամ բոլորովին չեն տալիս, և ուրանում են փո-
ղը: Եւ ինչ մշակի լայնը, աղերսները քչ- օգնում
Այդպիսով տարիներով տանջվելուց յետոյ, օտա-
րական մշակը կամ արհեստագործը մի ա ն գ ա-
մի ից գրեթէ ամեն իրանց լայնը աշխատանքից,
մինչդեռ միւս կողմից քաղցած ընտանիքը հայ է
խնդրում: Եւ այսպիսով շատ անգամ արհեստագոր-
ծները թափած արհեստագործը և մշակը վերա-
դառնում են իրանց հայրենիք բոլորովին դատարկ
գիւղանոց և յուսահատված:

Փոթիձ մեկ դուռն են որ ծովի տառիկ աղե-
կած ժամանակ փոթի և Բաթումի մէջ շրջող
«Бабушка» նաւը ընդհարվել է մի ուրիշ նաւի
հետ: Առաջինը մի փոքր վնասվել է և երկու
մարդիկ ջուրն ընկնելով խեղդվել են:

Մեկ դուռն են Երևանի մէջ հետեւեալ: «Կեղծ
թղթագրումի պատճառով կողմնադուրբութիւնները
չարտաւարում են: Բաթումից մի քանիսն այ-
նապէս իրանց յանդիմանում են մինչև անգամ
անուանում են իրանց ընկերներին»:

ԲԱԳՈՒՆՅ մեկ դուռն են: «Մի տարի առաջ
քաղաքային վարչութիւնը յայտարարել էր նա-
խարարութեան անհրաժեշտութիւնը, որ նոցա աշխատեն այս
մի տարի ընթացքում փոխարինել նախ պատ-
րաստելու հին ձևի եղանակը նորով, սակայն կողմ-
նապէս իրանց յանդիմանում են մինչև անգամ
անուանում են իրանց ընկերներին»:

ԲԱԳՈՒՆՅ մեկ դուռն են: «Մի քանի շաբաթ
առաջ տեղիս փոխարարած վարչի ընկերութիւնից

րից, տաժանակիր աշխատանքներից փախճներ
համար ապաստան են: Եւ շատ հաճախակի է,
ուրեմն, որ այդ տեսակ գիւղերը կղերկած են
ապրում: Համայնական կեանքը հասկացողական
չէ նոցա արեւմտական, նոցա մ ու թ դործ փոքր
շրջան է պահանջում և նոցա կենտրոններից խոյս
տալը արդարացի է: Նոցա նպատակով... Այս-
տեղ հարկաւոր ենք համարում աւելացնել, որ եր-
կրի արդարացիութեան այդ կօտորվելուն պատ-
կանում են բացառապէս թուրքերը:

Բացի այդ տեսակ գիւղերից, որոնք կենտրոն-
ներից հեռու լինելու պատճառով ամեն մէկը ա-
ռանձին շինական հասարակական վարչութիւն է
կազմում, կան և այնպիսի գիւղեր, որոնք չը նա-
խարարում, բայց և այնպէս մի քանիսն ի միասին մի
շինական հասարակութիւն են կազմում, մի գիւ-
ղական դատարանով, տանուտեղով (գալապոյտ):
Գիւղերի այդ տեսակ ջրված գիւղերը արդեւում
է շինական հասարակական վարչութեան կանոնա-
ւոր դործունէութեանը: Ցանկանքը, որի իրաւա-
ստեթեան ներքոյ լինում են 1 միլիոն 36 գիւղ,
այն էլ մի առաջին տարածութեան վրա, չէ կա-
րողականութեամբ բնորոշվել կանոնաւորել իր դործու-
նէութիւնը, որը կենտրոնանում է իսկապէս մի-
միայն մի քանի շրջակայ մօտ գիւղերում: Ամառը,
տանուտեղը ինքը երկրագործի, այգեգործի լինելով,
չէ կարողանում օրերով հեռանալ իր բնակատե-
ղից, իսկ ձմեռը, մանաւանդ մեր երկրի լու-
նային մասերում, խոր ձիւնի պատճառով, գիւ-
ղերի հարկաւորութիւնը լրիւ է կարգում է և
տանուտեղը այցելում է իր հողացողութեանը
յանձնարած գիւղերը միմիայն զարման ուղղին և
աշխատ: Իսկ ամբողջ ընթացքում գիւղը
մնում է տանուտեղի օգնականի խնամութեան
ներքոյ և շինական հասարակական միջանկյալ
լարվում է միայն գաւառական օտարականութեան
միջոցով, այն էլ միջնորդաբար, պաշտօնական ձեւ-
ը պահպանելու համար միայն:

Թէև մենք, հետեւից դիտարկելով, գիւղերի այդ
ցիր ու ցան, ցրված գիւղերն մէջ տեսնում ենք
շատ անդամարարութիւններ, որոնք այս կամ այն
չափով սղեցողութիւն ունեն շինական հասարա-

մի սլարոն կեղծ ստորագրութեամբ կարգանում
է ստանալ 3,100 ր., որը պատկանելի է լինում
մի թուրքի: Այդ պատահում է այսպէս թուրքը
յանձնում է բանկին վերադառնալով դուռնը և ըս-
տանում է չէլիքի գրեթէ, որը և մի քանի ժա-
մանակից յետոյ կորցնում է: Գրա մասին յայտ-
նում է բանկի վարչութեանը և խնդրում է մի
ուրիշ գրեթէ: Բայց նախկին գրեթէ ընկնելով
մի պարսիկ ձեռքը՝ ուս կեղծ ստորագրութիւն է
պատրաստում տիրոջ կողմից և ներկայացնում
բանկին ու ստանում վերադառնալով դուռնը: Մի
քանի ժամանակից յետոյ յայտնում է գրեթէ
խակական սէրը և խնդրում է իր փողը: Նրան
յայտնում են որ այդ դուռնը նոցա վաղուց
են յանձնել իր անունով և դորա համար ու-
նեն իր ստորագրութիւնը: Բանից երևում է որ
այդ ստորագրութիւնը կեղծ է եղել, բայց ինչ
արած: Բանից տարբար է տուիլ այդ կորուստը,
վճարելով այդ 3100 րուպի դուռնը: Գործը ըն-
նվում է»:

Մեկ դուռն են ՎԱՐԱՇԷՆ, ՊԱՇԷՆ հետեւեալ:
«Մինչև որ տեղիս դատաւարական քննիչ պ.
Սարգիսով իր ընտանիքով Թիֆլիսում է, որտեղ
նա ուղարկվեցաւ դրամաներգութեան գործը ըն-
նելու, այդ ժամանակ նա ընտանիքը գործը են
մեղել, դողացել են այլ և այլ իրեղծներ և ան-
հետացել են»:

Ահա քանի մի օր է արդէն հաստատվել է
Թիֆլիսում կառավարչական գործառնային եղա-
նակը: Յերեկով մինչև անգամ չը է անում, մար-
դիկ սկսել են դրաման վողցողներում առանց վե-
րաբրոններ, կամ բարակ վերաբրոններով:

ՎԵՐԷՆ-ԱԳՈՒՆՅ մեկ դուռն են. «Մեղանում
բաւական խիստ ցրտեղ եղան այս ձմեռը, այն-
պէս որ ծիրեն անգամ չեն յիշում այդ տեսակ
խիստ ձմեռ տեսած լինելու: Դատ անհրաժեշտ
միայ համար պահած միջոցները ստույգ են, որ
մի չը տեսնված երեւոյթ է Ագուլիսում: Երկու
կայ օր խաղաղի որդիք ցրտահար լինեն եղած»:

Այս տարի, յունվարի 2-ին, երկու թիֆլիսիցի
արհեստագործներ, որոնցից մին գրաշար էր,

կուրծեան թէ նիւթական և թէ բարոյական դար-
գացման վրա, բայց իրան, գիւղացուն, կթէ հար-
ցնելու լինել, կը պատասխանէ ձեռք, որ նա շատ
գոհ է լինի, եթէ շինական վարչութիւնը նրա-
նից հեռու լինի: Թիֆլիսի նահանգի ընտանիքները
յայտնել էին իրանց նահանգապետին, որ նոցա
պատրաստ են 20 վերստ անել իրանց շինական
դատարանը գնալու համար, միայն թէ նոցա հա-
տարակութեան մէջ ընչ պաշտօնեաներ լինեն, ո-
րոնք միայն ծանարաբեւում են իրանց ներկայու-
թեամբ նոցա առանց այն էլ անհասկանալի դուռ-
թիւնը...»:

Մեր այս յօդուածի սկզբում ասացինք, որ ամեն
մի շինական հասարակութիւն, որման գիւղերից
բացկացած էլ լինի նա, մի ընդհանուր հասարա-
կական ժողով ունի, որի գումարաւորին այն
գիւղն է, որտեղ գտնվում է շինական վարչութիւ-
նը: Բացի այն հարցերից, որոնք վերաբերվում են
այս կամ այն հասարակութիւն կազմող բոլոր
գիւղերին, ամեն մի գիւղ ունի իր սեփական, այս-
պէս ասված ս ու ռ Ե կ ա ի լ հ հարցեր, որի լուծ-
ման, վճարման մէջ պէտք է և իսկապէս կարող է
մասնակցել միմիայն այն գիւղը, որին որ պատ-
կանում է ինքնը: Այդ պատճառով միայն ամեն մեծ
պէտք է զգացվում իրաւաբանի գիւղում առան-
ձին հասարակական ժողով ունենալու, որը միշտ
կը հողայ գիւղի պէտքերը և նորա պահանջների
ամենապատկառմամբ կը լինի:

Շինական դատարանը կազմվում է շինական
դատաւորներից, որոնք ընտրվում են հասարակա-
կական ժողովով և մի գրադրից, որ մասնաւոր կե-
պով է վարձվում: Չը նայելով որ շինական դա-
տարանի իրաւաւորութիւնը շատ տանձնաւոր է,
օրինակ, քաղաքացիական (гражданский) գործ-
քում մինչև 30 րուպը, իսկ քրեականում մինչև 3
րուպ տուգանք և մինչև 7 օր բանտարկութիւն,
բայց և այնպէս շինական դատարանը շատ ան-
գամ ձեռնադուր է լինում այնպիսի գործերի
լուծմանը, որոնք նորա կօմիտեանիցայից բարձր
են:

*) Представление Тифлисского губернатора
Памбетнику Кавказскому отъ 24 декабря 1868
г., № 384.

կատարած չուն էր կծկ: Քաղաքային վարչութիւ-
նը ամեն միայն 150 րուպի տալով, ուղարկել էր
Օգէտա, որպէս զի այնտեղ Պատուօրի սխտեմա-
յով հիմնված հիւանդանոցում բժշկվին: Չը նայե-
լով որ հիւանդները մինչև Օգէտա հասնելը 30
օրից աւելի ուշացան, բայց այնուամենայնիւ, ինչ-
պէս մինչ ինացան, նրանք երկուսն էլ ամենայն
աջողութեամբ բժշկվեցան դօկտօր Գամալէի մօտ,
որ բժշկում է Պատուօրի սխտեմայով, այսինքն
կիսմաներին պատուատուում է կատարած կենդա-
նիկների թիւը: Ամսիս 4-ին յիշեալ երկու անձինք
արդէն վերադարձան Թիֆլիս, կատարելապէս
բժշկված:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԲՈՒԳԱՐԱՅԻ ԴՊՈԹԻՒՆԸ

Բաղադրւում խաղաղութիւն հաստատուելու մա-
սին եղած բոլոր յոյսերը չարգարացան. դործերը
քանի գնում են, այնքան էլ խնձրում: Բաղադրւում
հարցը եւրօպական քաղաքականութեան համար
մի փոքր իր նշանակութիւնը կորցրեց: Եւրօպայի
կենտրոնում ծագած յուզմունքների պատճառով,
բայց դրա փոխարէն՝ Բաղադրւում ներքին գործե-
րը աւելի խնձրեցան: Եւրօպայից եւրօպական
տեղեկութիւնները անդադար հաղորդում են այն
նիւթին խառնակութիւններ, շարժումներ, ապա-
տաւական ցոյցերի մասին, որոնք տեղի են ու-
նենում այդ երկրի մի քանի քաղաքներում: Խոս-
մանակ վերադառնալով հենց սկզբից վճռեց միանգամայն
վերադառնալ այդ բոլորը, ճնշել բոլոր շարժումները:
Կառավարութիւնը խառնակութեամբ վարվեց ապա-
տաւութեան մասնակցողների հետ. բաղադրվու-
մանը զիջաւորեցան, շատերը ցմահ բանտարկու-
թեան ենթարկվեցան, և հարկաւոր անձինք
ծառայութիւնից արդէն հրաժարեցան: Եւր-
կապէս բաղադրական գիւղերական և քաղաքայի-
կան ծառայողների չըջանալու կառավարութիւ-
նը շատ խիստ քաղաքականութիւն է ցոյց տալիս:
Ինչպէս երևում է այժմեան կառավարութիւնը
բաւական մեծ յոյս ունի իր վրա, որ առանց աջ
և ձախ նայելու, ընթանում է իր որոշ և խիստ
ուղղութեամբ շարժումն հեռագիրը մեկ րու բե-

Շողի ա ի ռ ա պ ե տ ու թ ե ա ն դադախարը և
հողից օ գ ա լ Ե լ ա լ ի ռ ա լ ու չը ամբողջ
լու չըբեռնելով և շատ անգամ չիթելով այդ
երկու բոլորովին տարբեր հասկացողութիւնները
իրար հետ, ամենամեծ երբ հողից օգուտի-
ւո. իրաւունքը տանաւոր տարիներ է չա-
բուժակում, սեղանից սերունդ անցնելով, այդ
տեսակ հողը ընդունում է որպէս իր սեփակա-
նութիւն և շատ անգամ ծախում, դրաւ գնում,
վրտում մի այլ հողի հետ և այլն: Շինական դա-
տարանը հողային հարցի մասին նոյն կարծիքն ու
զադախարը ունենալով, ինչ որ և հասարակ ամ-
բողջ, շատ անգամ ժողովրդի հողային վճենի
լուծման մէջ մտնելով, այս կամ այն հողը մի
գիւղացուն տանում տալիս է մի ուրիշին, մի գիւ-
ղի, հասարակութեան արտը, արտատուին, ջու-
րը կտրում կցում է մի այլ գիւղի հողերին, ջրին:
Այդ տեսակ ծանր և երկրի համար վրեժն աստի-
ճանի մեծ, գրեթէ մահաւան ու կեանքի նշանա-
կութիւն ունեցող հարցերի մէջ միջամտելով, չի-
նական դատարանը առաջինը հեռանում է իր ի-
րաւունքների տանձնակցից, իրաւունքիցայից և,
գուցէ անգիտակցաբար, այնպիսի սխալներ գոր-
ծում, որոնք, բացի այն որ բոլորովին չիթում
են հասարակ ժողովրդի, ամբողջի դիտակցութեան
մէջ հողային իրաւունքների մասին նորա ունեցած
կարծիքը և այդպիսով անվերջ երկպառակութիւն-
ներ առաջացնում, այլ և գիւղացուն, հասարակու-
թեանը մեծ վնաս պատճառում, կենտրոնացնելով
սխտեմաբար, հողատիրութիւնը և անհատի-
ւի կերպով գիւղացուն հողից զրկում և այլապէս,
ինչպէս արդէն մեր բոլոր Հայաստանի նամակ-
ներում: Եւրեղ, գիւղական պ ո լ Ե տ ա ռ ի ա տ
պարտատու... Եթէ հարկաւորութիւն լինի,
մենք թիւրով կարող ենք հաստատել այն, որ հա-
րկաւոր արտը ու արտատուները, շինական
դատարանի հողային սեփականութեան մասին
սխալ կարծիքի շնորհիւ, անցել են ուսմանի
ձեռքը:

(Վր չարունակի)

